

[Finansministeren.]

det er jo særlig afgiftsklasse A, forældre-
børn, der har betydning i den henseende;
det er jo ikke de arvinger, der ligger længere
ude, man overhovedet normalt spekulerer på
— kan have den virkning. Hr. Gudme kom
selv med et meget godt bevis på det. Hr.
Gudme sagde, at med disse afgifter vil det
gå sådan og sådan; man vil bruge pengene,
for så skal man i hvert tilfælde ikke betale
mere end momsen, og den er 15 pct. Hvis
man nu skulle være så heldig at arve en halv
million efter det, der nu bliver vedtaget,
skal man altså af med 72.000 kr., og så vitt
jeg kan regne det ud sådan lige i hovedet, er
det ca. 14 pct. Man slipper altså billigere
end med momsen.

Mere skal jeg ikke sige om hele dette
spørgsmål, for jeg tror slet ikke på, at det er
rigtigt. Det, vi taler om nu, er ikke de men-
nesker, der går og sparer småskillingerne op,
for de bliver netop ikke ramt, dér ligger vi
nede på nogle meget lavere procenter end
dem, jeg har nævnt her. Men dér, hvor man
sparer op i og investerer i en virksomhed,
tror jeg ikke på, at det er arvingerne langt
ude, man tænker på. Man tænker formentlig
på sine nærmeste, og dér skal man jo ikke
glemme, at der nu gennemføres en hen-
standsordning.

Afgiftsklasse C, som hr. Poul Schlüter var
inde på, hvad drejer den sig om? Den gælder
helt ud til kusiner og fætre og deres børn.
Det er tal derfra, hr. Poul Schlüter står her og
læser op. Der er dog formentlig ingen, der,
når de sparer op igennem et langt liv, tæn-
ker på, hvad der engang kan falde i arv til
kusiner og fætres børn. Det har overhovedet
ikke noget med realiteterne at gøre.

Så sagde hr. Bernhard Baunsgaard noget,
der fik mig til at studse: nu havde man en-
delig fået en finansminister til at gå ind på
en realitetsdrøftelse af de forskellige ting.
Men på den anden side forstod jeg, at det
bare var nogle pillerier. Hvis det lykkedes
at få et andet flertal, skulle vi se, hvordan
der blev revideret i arveafgiftsloven. Det
kunne være meget rart for folketinget at
vide: hvad er det for et andet flertal, hr.
Bernhard Baunsgaard tænker på? Det kan da
ikke være det flertal, hr. Bernhard Baunsgaard
og hans parti netop har været med i i 3½
år, for da skete der som bekendt ingenting
på det område.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard: En af de ting, som
det ikke er lykkedes at overtale den nuvæ-
rende finansminister til at forstå, er, at det
er urimeligt med en arveafgift, der begynder
ved 8.000 kr., når det gælder arv fra forældre
til børn, og 1.000 kr., når det gælder andre.
Det er jeg overbevist om at vi kan overtale
en radikal, en konservativ eller en venstrefin-
ansminister til.

Gudme: Finansministerens modargument
ville være brugbart, hvis jeg havde sagt
noget andet end det, jeg sagde. Det, jeg
sagde, var, at for den arvelader, der har no-
gen formue og kun fjernere slægtninge, vil
tilskyndelsen til at spare op ikke være særlig
stor. Det vil være bedre at bruge pengene,
for det koster kun 15 pct. i moms. Den arve-
lader, der har nogen formue og kun fjernere
slægtninge, vil nemlig efter sin død få sin
arv belagt efter arveafgiftsklasse C, og dér
drejer det sig ikke om 14 pct., men om en
bagatel af 60½ eller 61 pct. Dér er det nem-
lig 302.000 kr., man skal betale ud af
500.000 kr., og det er immervæk ret mange
penge.

Finansministeren (Grünbaum): Til hr.
Bernhard Baunsgaard: jeg synes, det er
ganske urimeligt under anden behandling af
dette forslag at komme ind på dette. Vel har
der været travlt i udvalget, men der har ikke
været så travlt, at man ikke kunne behandle
et forslag fra de radikale, når jeg i øvrigt
har været villig til at drøfte alle spørgsmå-
lene i udvalget. Vi har da også forhøjet det
skattefrie beløb på A-skalaen. Derfor mener
jeg, at det er helt urimeligt at komme i
dette øjeblik og sige, at hvis man skal have
en ordentlig arvelov, skal man ikke have
afgift af 1000 kr. i de andre klasser. Det
kunne vi have rettet, hvis de radikale ville,
og vi kan såmænd også rette det mellem
anden og tredje behandling. Jeg synes ikke,
det er nogen rimelig fremgangsmåde ved
behandlingen af et sådant lovforslag.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard: Det glæder mig, at
vi kan forhandle det mellem anden og tredje
behandling. Det tager jeg gerne op.

Må jeg så gøre finansministeren opmærk-